Indira's act of goodwill

By Smriti Daniel

Indira with the children of Hiniduma

No one understands the value of a home better than the families who have lost theirs in the tsunami. Now as they slowly stagger to their feet, some families are being offered a helping hand.

Sahana Sri Lanka, a non-profit humanitarian association, is the brainchild of Indira Kithsiri. "The goal of the association is to bring direct aid to persons in need," says Indira, with special consideration for children affected by the tsunami. Indira has undertaken a project to construct ten homes and a day care centre.

The houses will be located in the village of Hiniduma, 42 km from Galle. The land surrounded by tea and cinnamon plantations, has been donated by the Mahabodhi Society of Sri Lanka. Electricity will also be provided for each home. Although the project has received the necessary funds for the "creation of this new community", they still require financial support to finish the construction.

For Indira constructing these buildings is important, but higher on her scale of priorities is helping these families to go back to living independent lives. She intends to achieve this by both ensuring that each family is given a source of income and integrated into the community. In front of each building, Indira has placed a picture of the family who is to inhabit it in the future. She believes this will allow the workers to see "who they are building the house for." She has also already laid plans to involve the family in the construction of their home.

Indira's mixed parentage - she has a Sri Lankan father and a Swiss mother - makes it easier for her to adjust to the country. Though she studies and lives in Switzerland, she loves Sri Lanka and has visited numerous times in the past. While she intends to complete this project and return to her studies in hotel management by July, Indira foresees being involved for many years to come. "I love the children of Hiniduma," she says, "and I'll miss them the most."

සුනාමියෙන් වැනසුණු ගෙවල් හදන්නට ස්විට්සර්ලන්තයෙන් ආ "සිංහල" කෙල්ල

ඉන්දිරා කිත්සිරිට රටවල් දෙකකි. එකක් ස්විට්සර්ලන්තයයි. අනෙක ශ්‍රී ලංකාවයි. එහෙත් ඇගේ වසර විසි දෙකක් වූ ජීවිතයෙන් වැඩිම කාල වකවානුවක් ගෙවී ගියේ ස්විට්සර්ලන්තයේය. ඒ අතරතුර හයවතාවක් ඇය ලංකාවට පැමිණ මාස කිහිපය බැගින් ගත කළාය.

"ස්විට්සර්ලන්තය මගේ පළමු රට. ලංකාව දෙවැනි රට."

ඉන්දිරා කිත්සිරි ආඩම්බරයෙන් යුතුව පැවසුවේ ඇගේ දෙවැනි රටේ පිහිටි ලංකාදීප පත්තර කන්තෝරුවට ගොඩවැදුණු මොහොතකය.

එසේ වූයේ ඇගේ මව ස්විට්සර්ලන්ත කාන්තාවකවීමත් පියා ශ්‍රී ලාංකිකයකු වීමත් නිසාය.

ඉකුත් දෙසැම්බර් 26 වැනිදා සුනාමි රළ පහරෙන් ලංකාවේ වෙරළබඩ පෙදෙස් සුන්බුන් ගොඩක් බවට පත්වෙද්දී මේ තරුණිය උන්නේ ස්විට්සර්ලන්තයේය. රූපවාහිනී තිර මතින් දකින්නට ලැබුණු දසුන් ඇගේ හිත දැඩි ලෙස කම්පා කළාය. මවුපියන් මියගිය දුවා දරුවන් මෙන්ම දරුවන් මියගිය මවුපියන් ඇතුළු දුකට පත් බොහෝ දෙනකුගේ කඳුළු කතා සැබැවින්ම ඇගේ යොවුන් සිතට දැඩි දුකක් විය.

"මං ලංකාවට යනවා..." ඉන්දිරා තාත්තාටත් අම්මාටත් කීවාය.

තාත්තා කමල් කිත්සිරි තම දියණිය දෙස බැලුවේ කුතුහලයෙනි.

ලංකාවේ අනාථ වෙලා ඉන්න පවුල් කීපයක් තෝරාගෙන ඒ අයට මම ගෙවල් ටිකක් හදල දෙනවා.

ඉන්දිරා තම මිතුරන්ට දුරකථන මගිනුත් විද්‍යුත් තැපැල මගිනුත් කතාකළාය. ගෙවල් ඉදිකිරීමට අවශ්‍ය මුදල් හිත මිතුරන්ගෙන් එකතු කරගත් ඇය මහා බෝධි සමාගමේ බානගල උපතිස්ස හිමියන්ගෙන් ඉඩම් අක්කරයක්ද ලබා ගත්තාය.

ඇය ලංකාවට ආවේ රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් අත ඇතිවය.

අම්මා මරී සිසිල්, ඉන්දිරාට එදිනෙදා වියදම් සඳහා මුදල් ටිකක්ද දුන්නාය.

වහාම ලංකාවට පැමිණි ඇය ඇගේ ප්‍රියතම නගරයක් වූ ගාල්ලට ගියාය. එහි වූ අනාථ කඳවුරුවල වඩාත්ම අසරණ වූ පවුල් දහයක් තෝරාගත් ඇය ඔවුන් වෙනුවෙන් ගෙවල් දහයක් ඉදිකරන්නට හිනිදුමට ගියාය.

ගාල්ලෙන් කිලෝමීටර් 43ක් රට ඇතුළට වන්නට පිහිටි හිනිදුම මූදුකරයේ ජීවත් වූ පිරිසකට ගැලපෙන පරිසරයක් නොවේ. එහෙත් ඇයට ඉඩම ලැබුණේ හිනිදුමිනි.

ඉඩම් පර්චස් දහයේ කැලිවලට කැඩූ ඇය ඒවායේ ගෙවල් ඉදිකිරීමට පටන් ගත්තාය. මේ සඳහා ඒ ගෙවල්වල මතු

හැදෙන නිවෙසක්

නිවෙස්වල ආකෘතියක් පෙන්වමින්

භාරකාරත්වය පැවරෙන පවුල්වල සාමාජිකයන්ගේ ශ්‍රමදායකත්වයද ලබාගන්නට ඉන්දිරා අමතක නොකළාය.

ගෙවල් දහයම ඉදිකෙරෙන්නේ එකම සැලසුමකට. වර්ග අඩි 644ක භූමි ප්‍රමාණයක කාමර 2ක් කුස්සියක් නාන කාමරයක් සහ සාලයකින් සමන්විත ගෙයක් අපි නිර්මාණය කරනවා. මේ එක ගෙදරකට රුපියල් දෙලක්ෂ අසූදාහක මුදලක් වැයවෙනවා.

ඉන්දිරා ඇගේ නිවාස සැලසුම ගැන කීවාය. ඒ අයුරින් ආරම්භ කළ ඉන්දිරාගේ නිවාස ව්‍යාපෘතියේ එක් ගෙයක් දැනටමත් ඉදිකර අවසන්ය. ඒ නිවෙස විවෘත කිරීමට ඇය ස්විට්සර්ලන්තයේ ශ්‍රී ලාංකික අවන්හලක් පවත්වාගෙන යන තම පියාට ඇරැයුම් කළාය.

මම සති දෙකකට කලින් ලංකාවට ආවේ ඒ ගෙය විවෘත කරන්න. එදා මට මගේ දුව ගැන පුදුමාකාර ආඩම්බරයක් දැනුණා. අවුරුදු විසි දෙකක කෙල්ලක් පිටරටකින් ඇවිත් සල්ලි හොයාගෙන මේ කරන හපන්කම ඇත්තටම අගය කළ යුතුයි. මම ලංකාදීපෙට දුවත් එක්ක ආවෙ ඒ නිසා.

කමල් කිත්සිරි පියකුට කලාතුරකින් ලැබෙන අන්දමේ තම දියණිය ගැන ආඩම්බරයෙන් කීවේය.

නමුත් මට ගෙවල් දහයෙම වැඩ අවසන් කිරීමට මුදල් මදිවුණා. දැන් මම ඒ මදි සල්ලි හොයන්න හදන්නෙ. මම පත්තරයක් හැදුවා. ඒක ස්විට්සර්ලන් තෙටයි කැනඩාවටයි යවනවා. සිගරට් පැකට් එකක මුදල මට එවන්න කියලා. ඒ මුදලින් මම පටන්ගත්තු මේ නිවාස වැඩසටහන අවසන් කරනවා.

ඉන්දිරා කියන්නේ අධිෂ්ඨාන පූර්වකවය.

තව මාස දෙකකින් විතර මේ ගෙවල් මා තෝරාගත් පවුල් දහයට බාරදෙනවා උත්සවයක් එහෙම තියලා. ඒකටත් ඔයාලා එන්න.

ඉන්දිරා කැඩුණු සිංහලෙන් මටද ඇරියුම් කළාය.

මේ වැඩසටහනේදී මට හුඟාක් උදව් කළේ මාගාල්ලෙ තරිඳු විශ්වනාත්. එයා තමයි මාව කඳවුරුවලට එක්කගෙන ගියේ. මේ පවුල් දහය හොයාගන්න උදව් කළේ.

ඉන්දිරා ස්තුති පූර්වකව කීවාය. මම ගෙවල් හදල දීලා විතරක් නතර වෙන්නෙ නෑ. මේ අය දැන් ඉන්නෙ අලුත් පරිසරයක. ධීවර කර්මාන්තය ජීවිකාව කරගෙන හිටිය මේ අයට හිනිදුම රස්සාවක් නෑ. මේ නිසා මම මේ අයට හිනිදුමෙන් රැකියා ලබාදෙන්නත් කටයුතු කරනවා. එක පවුලකට කඩයක් දාගන්න උදව් කරනවා. තව පිරිසකට හිනිදුම තේ කම්හල්වල රැකියා ලබාදෙනවා. තව පිරිසකට මහන මැෂින් ලබාදෙනවා. එතකොට ඒ අය අලුත් ජීවිකා වෘත්තියක් හොයා ගනීවි.

ඉන්දිරා කීවාය.

ඉනික්බිති ඇය යළිත් ඇගේ පළමු රටට යන්නීය.

ඊට පෙර මම ඇයට මෙසේ කියමි. ඉන්දිරා.... ඔබ ශ්‍රී ලංකාවේ නොඉපදී ස්විට්සර්ලන්තයේ උපන් එක වාසනාවකි. ඔබ ලංකාවේ උපන්නා නම් මෙවැනි සත් කාර්යයක් කරන්නට දිරිය ශක්තිය ඔබට කිසිවිටෙකත් නොලැබෙන්නේය.

කෙසේ හෝ වේවා

විදෙස් ගත වූ යෞවනියකගෙන් අවතැන්වූවන්ට නිවාස ප්‍රදානයක්

❑ ටිද්ම් වීරක්කොඩි

ඉන්දිරා කිත්සිරිගේ පියා ශ්‍රී ලාංකිකයකු වන අතර මව ස්විස්ටර්ලන්ත ජාතික කාන්තාවකි. ඇගේ වයසින් වැඩි කාලයක් ගෙවී ඇත්තේ සිය මවගේ වාසභූමියේය. නිතර ශ්‍රී ලංකාවට ආගිය ඇය මෙවර පැමිණියේ දෙසැම්බර් 26 දින සුනාමි රළ පහරින් සිය දේපළ සියල්ල අහිමි වූ පවුල් කිහිපයක් තෝරාගෙන නිවාස තනාදීමටයි.

ජාත්‍යන්තර ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ ශ්‍රී ලංකාවට සිදු වී ඇති විපත දැකීමෙන් ඉන්දිරා තුළ ඇති වූයේ දැඩි ශෝකයකි. ඇගේ පියා ශ්‍රී ලාංකියකු වීම ඒ ශෝකය වඩාත් තීව්‍ර කරවන්නක් විය.

ඉන්දිරා තම හිතවතුන්ට දුරකතන මගිනුත් විද්‍යුත් තැපැල් මගිනුත් තොරතුරු පවසමින් නිවෙස් ඉදිකිරීමට අවශ්‍ය මුදල් සොයා ගන්නට උත්සාහ ගත්තාය. ඇයට මහාබෝධි සමාගමේ බානගල උපතිස්ස හිමියන්ගෙන් ඉඩම් අක්කරයක් ලැබුණේ එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසිනි.

ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ අනාථ කඳවුරුවලින් වඩාත්ම අසරණ වූ පවුල් දහයක් තෝරා ගැනීමටත් ඔවුන්ට නිවාස ඉදිකර දීමටත් ඇය හිනිදුම බලා පිටත් වූවාය. හිනිදුමෙන් ඇයට ලැබී තිබූ ඉඩම් පර්චස් දහයේ කැබැලිවලට කඩා නිවාස ඉදිකිරීම් ආරම්භ කෙරිණි.

තමාගේ අධීක්ෂණය යටතේ ඉදිකළ නිවාස ගැන ඉන්දිරා පවසන්නේ මෙවැන්නකි.

හිනිදුම ඉදිකරන නිවාසවලට අත්තිවාරම දමන අයුරු.

නිවසේ සැලසුමක් විස්තර කරන ඉන්දිරා.

පළමු නිවස විවෘත කිරීම.

නිවාස ඉදිකෙරෙන අවස්ථාවේදී ළමුන් සමග සිටින ඉන්දිරා.

"ගෙවල් දහයම හැදුවේ එකම සැලැස්මකට. හැම නිවසක්ම කාමර 02 ක් හා සාලයකින් යුක්තයි. එක ගෙදරක් සම්පූර්ණයෙන්ම නිම කරන්න දෙලක්ෂ අසූදාහක් විතර වැය වුණා"

ඉන්දිරාගේ පියා ස්විස්ටර්ලන්තයේ ශ්‍රී ලාංකිකයින් සඳහා අවන්හලක් පවත්වාගෙන යයි. "දුව මේ වගේ විශාල කාර්යයක් කරයි කියලා හිතා ගන්නත් බැහැ. මෙවැනි වයසකදී එයා කරපු දේ ගැන මට හරිම ආඩම්බරයි" ඔහු අප සමග පැවසීය.

"ගෙවල් හදාගෙන යද්දී සල්ලි මදිවුණා. ඒ නිසා ස්විස්ටර්ලන්තයේ ප්‍රධාන පුවත්පතක මම දැන්වීමක් දැම්මා" ඉන්දිරා වැඩි දුරටත් සිය අත්දැකීම් "ලක්බිම"ට විස්තර කළාය. ඒ සඳහා හොඳ ප්‍රතිචාරයක් ලැබුණු අතර නිවාස සියල්ල මේ වන විට ඉදිවෙමින් පවතී. නිවාස විවෘත කිරීමේ උත්සවය ජූලි 10 දින පවත්වන්නට සූදානම් කර ඇති බවද ඉන්දිරා සඳහන් කළාය.

සිංහල භාෂාව චතුරව කතා කළ නොහැකි වුවද හිනිදුම නිවාස ඉදිකිරීමේ කටයුතු වලදී යළිත් හොඳින් සිංහල කතා කිරීමට හැකි වූ බව ඉන්දිරා පවසන්නේ සතුටිනි.

හිනිදුම නිවාස ව්‍යාපෘතිය සඳහා පවුල් සොයා දීමට කඳවුරු පුරා යන්නට ඉන්දිරාට උදව් කර ඇත්තේ මාගාල්ලේ තරිඳු විශ්වනාත්ය.

"කොහොමත් මම අයිති ලංකාවටනේ. ඒ හින්දා ලංකාවට උදව් කරන එක මගේ යුතුකමක්" ඇගේ බලාපොරොත්තුව ඵල දරන්නේ ජූලි 10 වැනි දින මේ නිවාස දහය අදාළ පිරිසට බෙදා දීමෙන් පසු යැයි ඇය සඳහන් කළාය.

බිංගිරියේ පාසල් 36ක භාවනා පුහුණුව

එස්. එම්. විජයරත්න

නගරබද මෙන්ම ගම්බද පාසල්වල සිසු දරුවන්ද උතුම් මිනිස් ගුණ දහම හා සාරධර්ම තුළින් ශීඝ්‍රයෙන් බැහැරවීමේ ප්‍රවණතාවක් වර්තමානයේ දක්නට ඇති බැවින්, බිංගිරිය රජයේ පාසල් විදුහල්පතිවරුන්ගේ සංගමය තම පාසල් වල ප්‍රාථමික හා කණිෂ්ඨ ශ්‍රේණි වල ඉගෙනුම ලබන දරුවන්ට සරල බෞද්ධ භාවනා ක්‍රම හඳුන්වාදීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කොට තිබේ.

මේ අනුව බිංගිරිය මැතිවරණ කොට්ඨාසයේ රජයේ පාසල් 36 ක ප්‍රාථමික හා කණිෂ්ඨ පාසල් දරු දැරියන් 4300කට ආසන්න පිරිසකට විධිමත් භාවනා ක්‍රම භාවිතා කරමින් තම එදිනෙදා ජීවිතයේ කටයුතු තුණුරුවන් මුල්කරගෙන ඇරඹීමට පුහුණුකරන අතර රජයේ පාසල්වල ප්‍රාථමික අංශවල ඉගැන්වීම් කරන බෞද්ධ ගුරු මහත්ම මහත්මීන් 123 දෙනෙකුට න්‍යායාත්මක හා ප්‍රායෝගික භාවනා ක්‍රම පුහුණු කිරීමේ වැඩසටහන් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් කම්මට්ඨානාචාර්ය හිමිපාණන් මගින් සංවිධානය කර ඇත.

සුනාමියෙන් නිවාස අහිමි පවුල් විස්සකට

හිනිදුම මහබෝධි වත්තෙන් ඉඩම් ශ්‍රී ලංකා - ස්විස් මානව හිතවාදීන්ගෙන් නිවාස

බානගල උපතිස්ස නාහිමි

ඉන්දිරා මහත්මිය

ජේම්ස් ලී මහත්මිය

සුනාමියෙන් නිවාස අහිමි වී අවතැන් වූ පවුල් 20ක් සඳහා නිවාස ඉදිකිරීමට අවශ්‍ය ඉඩම් සොයා ගැනීම ගැටළුවක් වූ සහන ශ්‍රී ලංකා - ස්විස් මානව හිතවාදීන්ට අවශ්‍ය ඉඩම් හිනිදුම මහබෝධි වත්තෙන් ලබා දීමට ලංකා මහබෝධි සංගමයේ සභාපති බානගල උපතිස්ස නාහිමියෝ ඉදිරිපත් වූහ.

නිවාස ව්‍යාපෘතියේ වැඩ ඇරඹී සහන ශ්‍රී ලංකා - ස්විස් මානව හිතවාදී සංගමයේ ජේම්ස් ලී මහත්මිය හා ඉන්දිරා කිත්සිරි මහත්මිය ප්‍රමුඛ සංගමයේ ක්‍රියාකාරීන් මේ වන විට ව්‍යාපෘතියේ නිවාසවල ඉදිකිරීම් කටයුතු බොහෝදුරට නිමකර ඇත. එම නිවාස සුදුස්සන්ට පවරාදීම ලඟදීම සිදුකරන බව ඉන්දිරා කිත්සිරි මහත්මිය පවසන්නීය.

"වයඹ බොදු හඬ" නොමිලේ

කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගමයේ "වයඹ බොදු හඬ" මාසිකය සෑම පොහෝ දිනකම කුරුණෑගල තරුණ බෞද්ධ සංගම් කාර්යාලයෙන් නොමිලේ බෙදා දීමට කටයුතු යොදා ඇත.

Daily Mirror Thursday June 2, 2005

Lankan girl in Switzerland assists tsunami victims

Indira Kithsiri, a Sinhala girl resident in Switzerland, moved by the sorrow and suffering in Sri Lanka following the December 26 Tsunami disaster, decided to visit Sri Lanka to help the destitute.

Indira's mother is a Swiss lady and her father a Sri Lankan. She has spent most of her 22-year life in Switzerland, but visited Sri Lanka six times.

" I want to go to Sri Lanka, " she told her parents who could not but be surprised.

" I will construct houses for some of the displaced families " she said with determination.

She immediately informed her decision to her friends who contributed to this worthy cause and also contacted Venerable Banagala Upatissa Thera who donated a one-acre land at Hiniduma. .

She arrived in Sri Lanka with funds amounting to several hundred thousands of rupees.Her mother Mary Sisil had given her some money to cover her personnel expenses for the visit.

As soon as she arrived in Sri Lanka, she left for Galle where she selected ten most deserving families from refugee centres and proceeded to Hiniduma, a rural area, 43 kilometres off Galle, which is not suitable for fisher folk from coastal areas. But it was beyond her control as the land she received was at Hiniduma.

She divided the land into 10-perch blocks, and commenced construction work with the assistance of the beneficiaries of the project.

Th estimated cost of a house with a floor area of 664 square feet, consisting of two rooms, a kitchen, a bath room, and a sitting room, is Rs. 200,000/- She invited her father, who runs a restaurant in Switzerland to open the first house that had already been completed.

" I arrived in Sri Lanka two weeks ago on the invitation of my daughter. I am rally proud of her. The efforts of a young girl from a foreign country to support her fellowmen in Sri Lanka is praiseworthy." Indira's father said.

" I have run short of funds to complete the project, but I am planning to find money. I have printed a paper to be sent to America and Canada, requesting the people to contribute the amount spent for a packet of cigarettes" Indira said with determination.

"I hope to hand over the houses ceremonialy to the selected families in two months. Tharindu Vishvanath of Magalle, helped me in this endeavour. He took me to refugee camps and helped me to select ten families. They are fisher folk from coastal areas not accustomed to the rural life at Hiniduma. I have a plan to help them to start a new life and engage in new occupations." She said.